

Naravni zakon

**PRAVI zakon privlačnosti
in kako ga uporabiti v življenju**

povzeto po predstavitvi Marka Passia

februar 2020

:blaž

Viri

Natural Law: The REAL Law of Attraction & How to Apply It in Your Life

(<https://odysee.com/@woeih:e/Mark-Passio-Natural-Law-Seminar-Part-1-of-3-2013-10-19:c?src=embed>, <https://odysee.com/@woeih:e/Mark-Passio-Natural-Law-Seminar-Part-2-of-3-2013-10-19:b?src=embed>, <https://odysee.com/@woeih:e/Mark-Passio-Natural-Law-Seminar-Part-3-of-3-2013-10-19:9?src=embed>)

Na temo naravnega zakona priporočam tudi ogled dokumentarca *Mark Passio & The Science of Natural Law* (<https://odysee.com/@woeih:e/Mark-Passio-Science-Of-Natural-Law:f>).

OKULTNO ZNANJE

Ljudje pravijo, da hočejo, da bi zanje in za človeštvo nasploh obstajali določeni pogoji, kot so mir, sreča, svoboda, uspeh, zdravje itd., vendar če hočemo, da se uresničijo, obstaja za to zahteva in če ta zahteva ni izpolnjena, se ti pogoji ne bodo kar sami po sebi čudežno manifestirali. Ta zahteva je znanje.

Beseda »okulten« pride iz latinskega pridevnika *occultus*, ki pomeni skrit/prikrit in okultno znanje je skrito znanje. Okultno znanje vsebuje védenje o človeški zavesti (mala arkana – znanje o mikrokozmosu oz. individualnih enotah zavesti) ter védenje o naravnem zakonu (velika arkana – znanje o makrokozmosu oz. zakonih, ki mu vladajo). Poznavanje naravnega zakona je ezoterično znanje, namenjeno manjšini na vrhu piramide. Nasprotje ezoteričnemu znanju je eksoterično znanje, ki ga učijo religije in »new« age. Elita na vrhu piramide okultno znanje skriva, saj noče, da bi prišlo do ljudi, ker bi se potem razlika v moči podrla in z njimi ne bi mogla več manipulirati.

Če hočemo vedeti, zakaj je človeštvo v stanju, v kakršnem je, moramo poznati razliko med:

- nevednostjo, ker znanje ni prisotno ali dosegljivo (angleško *nescience*); pri tem osebna krivda ni prisotna.
- nevednostjo kljub temu, da je znanje prisotno in dosegljivo, pri čemer ljudje zavestno zavračajo ali ne upoštevajo informacij, ki so jim na voljo (angleško *ignorance*); pri tem je osebna krivda prisotna.

Stanje na svetu je tako, kot je, ker ljudje zavestno zavračajo informacije oz. resnico. Ljudje spijo oz. so v stanju hipnoze. Beseda »hipnoza« pride iz grščine in pomeni zatajitev znanja. Pri tem ne gre za stanje žrtve, temveč za zavestno odločitev, da ostaneš v nevednosti in ignoriraš resnico. Informacij je danes toliko kot še nikoli in do njih lahko pridemo z le nekaj kliki. Ljudem je vseeno in očitno so zadovoljni s stanjem sveta, saj so se zavestno odločili, da bodo informacije ignorirali in da ne bodo naredili nič, da bi ga izboljšali.

REŠEVANJE TEŽAV

Postopek reševanja težav poteka v treh korakih:

1. Najprej moramo prepoznati, da težava obstaja, torej je treba preseči zanikanje zaradi strahu pred njo. To predstavlja težavo za mnoge pripadnike gibanja »new« age, ki tiščijo glavo v pesek in pravijo, da je s svetom vse v najlepšem redu (zanimivo, da je človeško telo zasnovano tako, da če tiščiš glavo v pesek, si na kolenih z ritjo v zraku, čakajoč, da ga dobiš od zadaj).
2. Simptomi, ki jih vidimo, so posledica vzrokov. Namesto da zdravimo simptome, moramo diagnosticirati vzrok. Beseda »diagnoza« pride iz grškega predloga *dia*, ki

pomeni s/z oz. s pomočjo, in grškega samostalnika *gnosis*, ki pomeni znanje; »diagnoza« tako pomeni z znanjem rešiti vzrok.

3. S pomočjo znanja, ki smo ga pridobili z diagnozo težave, odpravimo njen vzrok.

RESNICA IN NAČIN DOJEMANJA SVETA

Resnica in način dojemanja sveta nista ista stvar. Resnica je objektivna in obstaja neodvisno od našega načina dojemanja sveta, ki je filter, skozi katerega resnico vidimo. Večina ljudi misli, da so razsodniki resnice, a se motijo. Ljudje hočemo, da bi določene stvari bile resnične, vendar jih to še ne naredi resnične. Predstavljajte si, da je resnica ravna črta in način dojemanja sveta valovanje, ki to črto seka. Višja kot je frekvenca posameznika oz. njegove zavesti, manjša je valovna dolžina valov in večkrat valovanje seka ravno črto. Naša naloga je, da svoj način dojemanja sveta poravnamo z resnico. Resnica je to, kar je – to, kar se dogaja v sedanjosti, in tisto, kar se je zgodilo v preteklosti, in je absolutna.

Ljudje, ki trdijo, da objektivna resnica ne obstaja, so solipsisti. Solipsizem je umska bolezen in eden največjih grehov satanizma – nekaj, česar se satanisti izogibajo, spodbujajo pa navadne ljudi, naj živimo v skladu z njim. Beseda »solipsizem« pride iz latinskega pridevnika *solus*, ki pomeni sam, in latinskega zaimka *ipse*, ki pomeni sebe; »solipsizem« tako pomeni samo jaz; da sem jaz bog, ki odloča o tem, kaj je pravilno in resnično, in da sem jaz edini, ki obstaja. Gre za ideologijo, v skladu s katero zagotovo obstaja le moj um in ni mogoče vedeti nič, kar obstaja zunaj njega. Solipsisti trdijo, da znanje ter objektivna resničnost ne obstajata in da ničesar o zunanjem svetu ni mogoče zares vedeti. Gre za duhovno otroštvo, obupavanje nad življenjem ter neverjeten ego in aroganco, ki nimajo z resnico nič skupnega.

NARAVNI ZAKON

Naravni zakon je skupek univerzalnih (vseprisotnih), zavezujočih (če se jih ne držimo, trpimo posledice) in nespremenljivih pogojev, ki jih ni ustvaril človek in ki določajo posledice ravnanja inteligentnih bitij (živali ne sodijo mednje). Naravni zakon se imenuje tudi »božji zakon«, »karma«, »konsekvencializem«, »moralni zakon«, »zakon privlačnosti«, »zakon vzroka in posledice« ter »zlato pravilo«. Po naravnem zakonu imamo vsi enake pravice, nihče jih nima več ali manj. Pravic ne more ustvariti človek, temveč jih dobimo ob rojstvu od stvarnika. Pri naravnem zakonu gre za neosebno silo in vera ter osebna prepričanja niso pomembna, saj deluje tudi, če vanj ne verjamemo (tako kot elektromagnetizem, gravitacija, termodinamika in podobni zakoni). Naravni zakon lahko odkrijemo, razumemo in svoje obnašanje uskladimo z njim. Zakon deluje popolno in mu je vseeno za nas. Predstavljajte si, da ima družina piknik v naravi, sto metrov stran pa je prepad. Ko starša nista pozorna, nedolžen in neveden (brez osebne krivde) otrok odtava na rob prepada. Ali je gravitaciji mar za otroka oz. za to, ali vanjo verjame ali ne? Ne. Isto je z naravnim zakonom.

ZAVEST

Zavest je sposobnost prepoznavanja vzorcev in pomena dogodkov znotraj (mikrokozmos) in zunaj sebe (makrokozmos). Gre za sposobnost natančnega dojetja resnice. Zavest se izraža z mislimi, čustvi in dejanji (troedini bog):

- **misli** (nevtralna sila): Misli so ustvarjalna sila in izraz zavesti v posamezniku (vse, kar obstaja v fizični resničnosti, mora najprej obstajati kot misel).
- **čustva** (ženska sila)
- **dejanja** oz. obnašanje (moška sila)

Pripadniki gibanja »new« age verjamejo, da bodo človeštvo rešile zgolj misli in čustva, vendar brez dejanj ne bo šlo.

MOŽGANI IN OBNAŠANJE

Ljudje imamo tri vrste možganov:

- V **plazilskih možganih** se nahaja preživetveni instinkt (odziv boj ali beg). Plazilski možgani upravljajo osnovne preživetvene funkcije in se odzivajo na dražljaje.
- **Sesalski možgani** so domovanje čustev. Pri psihopatih ta del možganov ne deluje.
- V **človeških možganih/neokorteksu** se nahaja siva možganovina, ki je odgovorna za razmišljanje in logiko.
 - Leva hemisfera predstavlja moškost in intelekt (simbol ▲). Je središče analitičnega razmišljanja, fizične aktivnosti, lažne (uradne) »znanosti«, logike in matematike; ne vidi celotne slike in miselni procesi v njej potekajo zaporedno.
 - Desna hemisfera predstavlja ženskost in intuicijo (simbol ▼). Je središče čustev, etike, holistične misli, razumevanja pravic, sočutja, spoštovanja drugih, umetnosti in ustvarjalnosti; vidi celotno sliko in prepozna vzorce.

Elita hoče miselni razkol. Njen cilj je do obisti razviti samo levo ali samo desno možgansko hemisfero, kar med ljudmi povzroča spore. Če so posamezniki (mikrokozmos) v stanju, kjer prevladuje ena možganska hemisfera, se bo to stanje odražalo tudi v družbi (makrokozmos). Če pri človeku prevladuje leva hemisfera možganov, se sesalski možgani izključijo, kar ga zakorenini v plazilske možgane, ki postanejo dominantni; tak človek ne pozna čustev, je sebičen in misli, da je gospodar drugih, kar so lastnosti psihopatije. Če pri človeku prevladuje desna hemisfera možganov, se plazilski možgani izključijo, kar ga zakorenini v sesalske možgane, ki postanejo dominantni; takemu človeku vladajo strah ter čustva, ne zna se postaviti zase in razvije osebnost na osnovi podrejenosti in naivnosti (pripadniki gibanja

»new« age). Človek, pri katerem prevladuje samo leva ali samo desna polovica možganov, ni sposoben treznega razmišljanja.

Ob združitvi hemisfer nastane prava inteligenca, kar pomeni, da človek ni notranje razdvojen in da je sposoben treznega razmišljanja. Ljudje mislijo, da sta besedi »intelekt« in »inteligenca« sopomenki, a to je daleč od resnice. Pri intelektu sodeluje le leva možganska hemisfera in intelektualno razviti ljudje so zelo pametni, a ne resnično inteligentni, za kar morata biti obe hemisferi enako razviti.

Miselni razkol:

Če prevladuje leva hemisfera (intelekt), to vodi v:	Če prevladuje desna hemisfera (intuicija), to vodi v:
nepopustljiv skepticizem (človek noče sprejeti dokazov)	naivnost (človek tako kot otrok verjame vsemu) in dojemanje drugih kot otrok
sprejemanje lažne (uradne) »znanosti« kot religije	slepo vero
ateizem (človek je bog, višja sila ne obstaja)	verski ekstremizem (bog nadzoruje vse, ljudje nimamo svobodne volje)
avtoritarnost (človek lahko počne, kar hoče) in mišljenje kot gospodar	mišljenje kot suženj (vera v gospodarje, sprejemanje »oblasti«)
solipsizem	solipsizem
moralni relativizem (objektivna razlika med pravilnim in napačnim ravnanjem ne obstaja)	občutek nevrednosti
družbeni darvinizem (en družbeni razred lahko diktira življenje ostalim, saj je »najmočnejši«)	sovrastvo do sebe
evgeniko (mi smo bog, ki odloča o tem, kdo živi in kdo ne)	slepo izvrševanje ukazov

Miselni razkol vodi v razkol pogleda na svet:

naključnost:	determinizem:
vesolje je nesreča	vse nadzoruje bog
stvarnik ne obstaja, narava je mrtva in v njej ni višje inteligence	vsi dogodki so vnaprej določeni
naravni zakon ne obstaja	svobodna volja ne obstaja
namen obstoja je, da nadaljuje obstoj (preživetje je najvišja težnja)	ker vse nadzoruje bog, spremembe niso mogoče in dejanja niso smiselna
značilnost ateizma, lažne (uradne) »znanosti«, totalitarizma in mišljenja kot gospodar	značilnost verskega ekstremizma in mišljenja kot suženj

Do resnice pridemo, ko sta možganski hemisferi v ravnovesju; takrat se združita deterministična komponenta (naravni zakon) in naključnostna komponenta (svobodna volja).

NARAVA ALI VZGOJA?

Kakšna je človeška narava? Človeška narava ni niti dobra niti slaba. Človeka je mogoče sprogramirati, tako kot računalnik. Človek deluje po istem principu kot računalnik – če grejo smeti v njega (v obliki vzgoje), pridejo smeti tudi iz njega (v obliki obnašanja). Če ima človek slab format datotečnega sistema (pogoji v formativnih (prvih šestih) letih življenja), slab operacijski sistem (kultura) in slabe programe (zmotna ali trdna dogmatska prepričanja), bo tudi izpis (obnašanje) na zaslonu (življenju) slabo.

KAKO JE ZGRAJENA RESNIČNOST

Ustvarjalni proces (trivium) poteka v štirih korakih:

1. **znanje:** Dostopne informacije, ki sestavljajo potencialno znanje, se lahko zbere, predela, razume in na njih gradi.
2. **razumevanje:** Postopki odločanja, ki se odvijajo v umu, temeljijo na dostopnih informacijah.
3. **modrost:** Modrost je tisto, kar z novim znanjem/novimi informacijami naredimo. Gre za obnašanje oz. delovanje (uporabo novega znanja).
4. **ustvarjen rezultat:** Stanje, ki se manifestira v družbi, je skupni seštevek obnašanja vseh ljudi (red ali kaos).

NAČELA NARAVNEGA ZAKONA

Angleška beseda za »načelo« (*principle*) pride iz latinske besede *principia*, ki pomeni glavni, najnujnejši, najpomembnejši, prvi, vodilni, in načela bi morala biti najpomembnejša stvar v našem življenju.

1. **načelo mentalizma:** Vse v stvarstvu je manifestacija uma (vse je posledica umskega stanja – misli ustvarjajo resničnost). Misli vodijo k manifestaciji stvari in dogodkov ter ustvarjajo kakovost bivanja na Zemlji. Biti moramo odgovorni za tisto, kar ustvarjamo, tako da smo odgovorni za tisto, o čemer razmišljamo. Obnašanje določajo miselni procesi – ljudje se obnašamo tako, kot se, ker imamo v umu sisteme prepričanj, ki delujejo kot programi. Če hočemo spremeniti obnašanje, moramo najprej spremeniti misli in čustva.
2. **načelo korespondence:** Kar je zgoraj (makrokozmos), je podobno tistemu, kar je spodaj (mikrokozmos), in obratno; prvo je odsev drugega. Vesolje je holografsko (vse je vsebovano v manjših delih – celotno vesolje je znotraj vsakega posameznika in je kot posameznik), zato če poznamo sebe (mikrokozmos), poznamo vesolje (makrokozmos), in obratno. Resničnost je fraktalna – fraktal je vzorec, ki je neskončno

kompleksen, samopodoben pri poljubnih povečavah in ki se nikoli ne konča (isti vzorec se ponavlja od atoma do galaksij).

3. **načelo vibracije:** Mrtva stvar ne obstaja, nič ne počiva, vse se giblje, vse vibrira. Vse v vesolju je vibrirajoča energija in nič ni trdno, čeprav se na prvi pogled zdi. Materija je energija v stanju vibriranja.
4. **načelo polarnosti:** Vse ima dvojno naravo oz. svoje nasprotje. Nasprotja so enaka po naravi, a različna po stopnji (ali sta vroče in mrzlo res nasprotji? Ali gre le za prisotnost in odsotnost toplotne energije?). Skrajnosti se srečajo. Vse paradokse je mogoče uskladiti.
5. **načelo ritma:** Vse teče, vse ima plimo in oseko, vse narašča in pada. Nihaj nihala se manifestira v vsem. Mera nihaja v desno je mera nihaja v levo. Ritem se izravna. Gre za nagnjenje, na katerega lahko vpliva naša stopnja zavesti. Sedanji čas je kot velik val in potrebno bo veliko energije, truda in volje, da bomo trenutno stanje spremenili. Načelo ritma je edino načelo naravnega zakona, ki ga je mogoče spremeniti oz. na katerega lahko vplivamo.
6. **načelo vzroka in posledice:** Vsaka posledica ima svoj vzrok in obratno; vse se zgodi v skladu z zakonom. »Naključje« pomeni, da tega načela ne prepoznamo. Svobodna volja deluje znotraj parametrov naravnega zakona. Ta zakon sicer lahko kršimo, ne moremo pa ga kršiti brez negativnih posledic. Posledica ni nujno, da pride takoj – v večini primerov pride med vzrokom in posledico do časovnega zamika, zato navadno težko prepoznamo povezavo med njima. Ljudje izkušamo posledice celotne človeške vrste oz. karme.
 - Raven posledic je fizični svet. Gre za sfero, kjer je manifestirana resničnost nastala kot posledica vzrokov. Raven posledic predstavlja tisto, kar se je že zgodilo, in moč za spremembe ni na tej ravni, saj se tisto ne more od-zgoditi. Človeška zavest je ujeta na ravni posledic, kar pomeni, da ljudje ne prepoznamo vzrokov, ki smo jih sprožili sami in ki so pripeljali do trpljenja, ki smo si ga povzročili sami.
 - Raven vzrokov je umski svet. Preden se stvari manifestirajo v fizičnem svetu, morajo obstajati v umu. Ta raven predstavlja vzroke (Zakaj?), ki so osnova manifestiranih stvari in dogodkov in obstajajo pred njihovo manifestacijo. Moč za spremembe je na tej ravni. Če hočemo razumeti vzroke stanja, ki ga kolektivno manifestiramo v življenju, se mora naša zavest premakniti z ravni posledic na raven vzrokov; šele takrat bomo lahko resničnost soustvarjali zavestno.
7. **načelo spola:** Spol je prisoten v vsem, vse ima moško in žensko komponento, spol se manifestira na vseh ravneh (duhovni, duševni in fizični).
8. **izgubljeno/generativno načelo – dinamika skrbi (za nekaj):** Če nimamo skrbi, se stvari ne morejo spremeniti. Skrb je tisto, čemur dnevno posvečamo energijo ter pozornost in čemur pomagamo rasti. To ne pomeni, da dajemo negativnemu moč, če se z njim soočimo, saj če se nočemo soočiti z negativnostmi tega sveta, pripomoremo k temu, da bo nastalo še več negativnosti. Skrb ustvarja kolektivno resničnost in večini ljudi je vseeno. Če imamo za nekaj skrb, postane tisto gonilo naših misli in dejanj. Skrb je največji generator kakovosti naše izkušnje, zato se to načelo imenuje »generativno

načelo« (beseda »generativen« pride iz latinskega glagola *genere*, ki pomeni ustvariti). Svet je tak, kakršen je, ker večini ljudi ni dovolj mar, da bi ga spremenili z dejanji, čeprav pravijo, da bi radi, da bi bile stvari drugačne.

Največji duhovni valuti sta čas in pozornost. Tistemu, čemur posvečamo čas in pozornost, pomagamo rasti. Za kaj porabljate svoj čas? Čemu posvečate pozornost? Športu in serijam? Zakaj se potem čudite, da je stanje na svetu tako, kot je? Samo če čas in pozornost posvečamo pravim stvarjem, bo rezultat pozitiven.

Če hočemo pridobiti znanje, moramo brati. Zanimivo, da pomeni latinska beseda *libere* tako svoboden kot tudi knjiga, torej so Rimljani knjige povezovali s svobodo (če berete prave knjige).

IZRAZI NARAVNEGA ZAKONA V VSAKDANJEM ŽIVLJENJU

izraz:	pozitiven vidik:	negativen vidik:
generativna sila (sila, ki jo v procesu stvarjenja uporabimo)	ljubezen (zavest): ljubezen širi zavest in nas odpre resnici	strah (osnova nezavesti): strah oži zavest in nas zapre pred resnico
začeten izraz	znanje (sprejemanje resnice)	nevednost (zavračanje resnice), kljub temu, da je znanje prisotno (prisotna krivda)
notranji izraz (kaj se zgodi v nas)	suverenost = notranja monarhija (»monarhija« pomeni en vladar znotraj. Gre za usklajenost misli, čustev in dejanj, torej za nadzor nad sabo) = stanje, ko nisi suženj	zmedenost = notranja anarhija (pomanjkanje razumevanja, ker nas je strah. Gre za neusklajenost misli, čustev in dejanj)
zunanji izraz (kaj se zgodi v družbi)	svoboda za vsa bitja = zunanja anarhija	zunanji nadzor = zunanja monarhija = suženjstvo
manifestacija (kar ustvarimo)	red (manifestirano dobro, mogoče samo ob prisotnosti notranjega ravnovesja in pravičnosti)	kaos (manifestirano zlo, mogoče samo ob odsotnosti notranjega ravnovesja in pravičnosti)

Korakov ni mogoče preskočiti in vsak predhoden korak je potreben za manifestacijo reda ali kaosa.

RAZLIKA MED PRAVILNIM IN NAPAČNIM RAVNANJEM

Obstaja objektivna razlika med pravilnim in napačnim ravnanjem in o tem ne odloča človek. Kdor verjame, da objektivna razlika med pravilnim in napačnim ravnanjem ne obstaja, je moralni relativist in hkrati satanist, saj je moralni relativizem eno od načel satanizma.

Štiri načela satanizma:

- samoohranitev: Samoohranitev (preživetje) je najvišja težnja.
- moralni relativizem: Objektivna razlika med pravilnim in napačnim ravnanjem ne obstaja.
- družbeni darvinizem: En družbeni razred lahko diktira življenje ostalim, saj je »najmočnejši«.
- evgenika: Mi smo bog, ki odloča o tem, kdo živi in kdo ne.

pravilno:	napačno:
ravnanje, ki je pravilno (temelji na resnici)	ravnanje, ki je napačno (ne temelji na resnici)
ravnanje, ki je moralno (v harmoniji z naravnim zakonom)	ravnanje, ki je nemoralno (v nasprotju z naravnim zakonom)
ravnanje, s katerim drugim čutečim bitjem ne naredimo škode	ravnanje, s katerim drugim čutečim bitjem naredimo škodo

Pravice najlažje razumemo, če vemo, katera dejanja niso naše pravice, saj drugim povzročijo škodo. Gre za apofazo oz. proces filtriranja – od vseh dejanj odštejemo tista, ki drugim povzročijo škodo. Prekrški naravnega zakona so umor, napad/poskus umora (uboj je dovoljen, če se branimo), posilstvo, kraja, motenje posesti in prisila. Vse našteje prekrške lahko povzamemo z dvema besedama: NE KRADI. Vsi prekrški naravnega zakona so oblika kraje, pri kateri se odvzame neko obliko lastnine (življenje, dobro počutje; pravico, da se človek sam odloči, s kom bo imel spolne odnose; lastnino, varnost doma, svobodno voljo). PRAVICA JE TOREJ RAVNANJE, S KATERIM DRUGEMU ŽIVEMU BITJU ALI NJEGOVI LASTNINI NE NAREDIMO ŠKODE.

Vsi imamo enake pravice. Pravic nam ne dajo drugi ljudje, temveč jih dobimo ob rojstvu od stvarnika. Če neko ravnanje ni pravilno za posameznika, potem ni pravilno za skupino ljudi (vlado), čeprav ga imenuje »pravilno«. Z vidika naravnega zakona je tako ravnanje vedno napačno. Ljudje ne moremo napačnega ravnanja prenesti na druge in reči, da je od zdaj naprej to ravnanje »pravilno«. Naravni zakon je vedno pravilen, ne glede na prepričanja ljudi, saj pravilno ravnanje ne more postati napačno. Zamislite si planet z zgolj dvema človekoma. Če katerokoli ravnanje ne bi bilo pravilno v tem primeru, potem ni nikoli pravilno. Tako je npr. obdavčenje vedno napačno, saj gre za krajo lastnine in suženjstvo. Prav tako nima nihče pravice drugemu česar koli prepovedati, saj je to v nasprotju z naravnim zakonom in enako suženjstvu, saj trdiš, da si lastiš njegovo telo. Vsak lahko v svoje telo da, kar hoče, saj je njegova last. Če lahko daš v svoje stanovanje, kar hočeš, lahko daš tudi v svoje telo. Isto je z dovoljenji:

če z določenim ravnanjem nikomur ne delaš škode, ti ga nima nihče pravice preprečiti, saj gre v tem primeru za kratenje pravic in suženjstvo. Če ni žrtve, ni kaznivega dejanja.

Pri kršenju pravic je treba razumeti lastništvo. Če si neko stvar lastimo, potem:

- jo zakonito posedujemo (je naša)
- nadzorujemo njeno uporabo
- smo zanjo odgovorni

Glavni razlog, zakaj človeštvo izgublja svobodo, je, ker ne razume lastništva in ker odobrava ter izvršuje krajo.

Angleška beseda za »vest« (*conscience*) pride iz latinskega predloga *con*, ki pomeni skupaj, in latinskega glagola *scire*, ki pomeni vedeti/razumeti; »vest« tako pomeni vedeti skupaj oz. imeti zdravo kmečko pamet, torej imeti znanje o razliki med pravilnim in napačnim ravnanjem.

Zakon svobode: moralnost in svoboda sta premo sorazmerni: če se moralnost poveča, se tudi svoboda poveča; če se moralnost zmanjša, se tudi svoboda zmanjša. Prisotnost resnice in moralnosti v družbi je obratno sorazmerna s prisotnostjo tiranije in suženjstva. Družba, ki sprejema moralni relativizem, ne more biti resnično svobodna.

SILA PROTI NASILJU

sila:	nasilje:
spodobnost za delo ali sposobnost, da povzročimo fizično spremembo; energija, moč	<u>nemorale</u> začetek uporabe fizične moči za prisilo ali omejevanje drugih
ravnanje, ki je v harmoniji z naravnim zakonom, saj ne krši pravic drugih	prisilno ravnanje, ki je v nasprotju z moralnostjo in naravnim zakonom, saj krši pravice drugih
ravnanje, do katerega ima posameznik vedno pravico (vključno z obrambo pred nasiljem)	ravnanje, do katerega nihče nikoli nima pravice

Pri nasilju je najpomembnejše vprašanje, KDO JE ZAČEL – tisti, ki začne, je vedno kriv, in tisti, ki se brani, lahko brez slabe vesti uporabi kakršnokoli silo, tudi smrtonosno. Če se na nasilje odzovemo s silo (samoobramba), to ni nasilje.

Razsvetljenje pomeni, da pridemo do tega, kaj se v resnici dogaja, in da spoznamo objektivno razliko med pravilnim in napačnim ravnanjem. Gre za to, da ne izvajamo agresije nad drugimi bitji in da ne privolimo v izvajanje agresije nad nami. Razsvetljenje ima dva stebra, ki skupaj sestavljata celoto:

- **načelo neagresije** (načelo svete ženskosti): Ne bodi vključen v nasilje oz. ne začni z nemoralno in neupravičeno uporabo fizične moči za prisilo oz. omejevanje upravičenega ravnanja ali svobodne izbire drugega čutečega bitja. Z drugimi besedami: Česar nočeš, da drugi storijo tebi, tudi ti ne stori njim.
- **načelo samoobrambe** (načelo svete moškosti): Čuteča bitja imajo pravico uporabe sile, da se zaščitijo pred nasiljem drugih.

RAZLIKA MED NARAVNIM ZAKONOM IN ČLOVEŠKIMI ZAKONI

naravni zakon:	človeški zakoni:
temelji na načelih in resnici (je del stvarstva)	temeljijo na dogmatskih prepričanjih
z njim se uskladimo zaradi védenja in razumevanja	držimo se jih zaradi strahu pred kaznijo, ki sledi, če jih kršimo
je univerzalen (vseprisoten)	se razlikujejo glede na lokacijo na podlagi kapric »zakonodajalcev« (moralni relativizem)
je večn in nespremenljiv	se spreminjajo s časom na podlagi kapric »zakonodajalcev« (moralni relativizem)

Če so človeški zakoni v harmoniji z naravnim zakonom, so nerelevantni in nepotrebni, saj izražajo obstoječo resnico, ki je večna in očitna. Če človeški zakoni niso v harmoniji z naravnim zakonom, so napačni in nemoralni, zato ne morejo biti legitimno zavezujoči.

VLADA, »OBLAST« IN RELIGIJA

Angleška beseda za »vlado« (*government*) pride iz latinskega glagola *gubernare*, ki pomeni nadzorovati, in latinskega samostalnika *mens*, ki pomeni um; »vlada« tako pomeni nadzor uma. Vse angleške besede, ki se končajo na *-ment*, izvirajo iz latinščine in nakazujejo, da je vzrok nečesa um oz. da je nekaj najprej obstajalo v umu, kar sovпада s prvim načelom naravnega zakona – načelom mentalizma – ki pravi, da mora vse najprej obstajati v umu. Stanje, ko ljudje hočejo, da jim nekdo vlada, mora najprej obstajati v umu in točno to pomeni angleška beseda *government*.

»Oblast« je iluzija bolnega uma, ki temelji na zmotnemu dogmatskemu prepričanju, osnovanem na nasilju, da so nekateri ljudje gospodarji, ki imajo »moralno pravico« dajati poljubne ukaze, in drugi sužnji, ki imajo »moralno dolžnost« te ukaze ubogati. Vera v legitimnost »oblasti« je vera v legitimnost suženjstva. »Oblast« temelji na načelu jurisdikcije. Beseda »jurisdikcija« pride iz latinskega samostalnika *jus, juris*, ki pomeni zakon, in latinskega glagola *dictere*, ki pomeni govoriti/povedati; »jurisdikcija« tako pomeni povedati, kaj je zakon.

Z drugimi besedami: zakon je tisto, kar rečemo mi. »Oblast« je zamisel, da lahko človek postane bog in prek jurisdikcije določa zakon.

Beseda »religija« pride iz latinskega glagola *religare*, ki pomeni vezati/zadrževati/onemogočati napredovanje. (Lažna) Religija je sistem nadzora, ki temelji na dogmatskih prepričanjih in ki zadržuje napredovanje zavesti. Ljudje moramo nehati imeti religijo za resnico in moramo začeti imeti resnico za religijo; prav tako moramo zavreči dogmatska prepričanja, ki zadržujejo napredovanje zavesti ter ovirajo sprejemanje resnice in naravnega zakona.

Med ljudmi obstaja le ena prava ločnica. Kriterij za to ločnico je, ali posameznik verjame v »oblast« in posledično v legitimnost suženjstva. Etatisti so ljudje, ki zmotno verjamejo v »oblast«, torej da imajo določeni ljudje (vlada) »moralno pravico« dajati ukaze in da imajo njihovi subjekti (sužnji) »moralno dolžnost«, da se diktatov (»zakonov«) svojih gospodarjev držijo. Z drugimi besedami: etatist je nekdo, ki verjame v legitimnost suženjstva. Anarhisti vemo, da nista »vlada« in »oblast« nikoli legitimni, saj sta oba pojma le evfemizem za nasilje in suženjstvo, ki sta vedno nemoralna in v nasprotju z naravnim zakonom. Beseda »anarhija« pride iz grške predpone *an*, ki pomeni brez, in grškega samostalnika *archon*, ki pomeni vladar; »anarhija« tako pomeni stanje brez (zunanjih) vladarjev oz. gospodarjev. Če ni (zunanjih) vladarjev, ni sužnjev, torej so ljudje svobodni. Žal večina ljudi zaradi lažne propagande enači anarhijo s kaosom oz. stanjem brez pravil, kar je daleč od resnice, saj je naravni zakon vedno v veljavi.

Beseda »suveren« pride iz latinskega prislova *super*, ki pomeni nad, in latinskega samostalnika *regnum*, ki pomeni nadzor/vladanje; »suveren« tako pomeni nad nadzorom/vladanjem oz. tak, ki ni suženj. Koncept gospodarja in sužnja je nelegitimen in nemoralen, temelji na nasilju in v resnici ne obstaja. Nihče, ki verjame v »oblast«, ne pozna koncepta suverenosti.

Kaos je naš učitelj, saj nas uči, česa ne početi. Strah pred možnostjo kaosa je strah pred resnično svobodo in tisto, kar drži sistem suženjstva pokonci. Svoboda vključuje neskončno število možnosti, tudi kaos. Ljudje moramo imeti domišljijo, da si lahko zamislimo, kako bi nov svet izgledal in deloval, saj mora nekaj, preden se manifestira v fizični resničnosti, najprej obstajati v umu. Žal je domišljija zaradi nadzora uma v večini ljudeh mrtva. Zaradi strahu pred kaosom ljudje zagovarjajo legitimnost in nadaljevanje »oblasti« ter vlade in posledično nasilja ter suženjstva. Tisti, ki verjamejo, da se mora »oblast« nadaljevati, verjamejo, da se mora suženjstvo nadaljevati, da bi preprečili kaos. Nasilje in suženjstvo ne moreta preprečiti kaosa, saj sta sama kaos.

SLEPO IZVRŠEVANJE UKAZOV IN SAMOSPOŠTOVANJE

Sistem suženjstva najbolj podpirajo tisti, ki slepo izvršujejo ukaze. Slepo izvrševanje ukazov pomeni, da človek o tem, ali je neko ravnanje pravilno ali napačno, ne presodi sam. Kdor slepo izvršuje ukaze, po definiciji ne posluša vesti, saj bi v nasprotnem primeru ravnal pravilno in ne napačno. »Samo ukaze sem izvrševal.« ni opravičilo za nemoralno kriminalno ravnanje in tega

neprepričljivega poskusa izogibanja osebni odgovornosti ne bi smeli sprejeti kot opravičljiv izgovor za tako ravnanje. Angleška beseda za »upravičevanje« (*justification*) pride iz latinskega samostalnika *jus*, ki pomeni pravica/zakon, in latinskega glagola *facere*, ki pomeni ustvariti; »upravičevanje« tako pomeni »ustvariti« pravico.

Moralna krivda pomeni, kdo je odgovoren za dejanje, ki je drugemu bitju povzročilo škodo ali izgubo. Moralno je vedno bolj kriv tisti, ki ukaz izvrši, kot pa tisti, ki ga da, saj je tisti, ki je ukaz izvršil, dejanje izvedel in povzročil, da se je škoda fizično manifestirala na svetu. Za smrtno žrtve so bolj krivi vojaki kot politiki, saj dejanja politikov (ukazi) ne povzročijo smrti ljudi, dejanja vojakov (streljanje) pa jih. Slepо izvrševanje ukazov je pot do vseh oblik zla in kaosa na svetu in moralni ljudje ga ne bi smeli imeti za vrlino. Tisti, ki slepo izvršujejo ukaze, so osebno odgovorni in moralno krivi za vse oblike suženjstva in vsak totalitarni režim, ki je obstajal na Zemlji. Osebno odgovornost za to, da ravnamo pravilno, vedno nosimo sami. Ljudje sicer lahko zmotno trdijo, da se bodo osebni odgovornosti izognili in da jo bodo preložili na druge, a v resnici to ni mogoče. Vsak je za svoja dejanja vedno odgovoren sam. Večina ljudi zmotno verjame, da lahko pravico samoobrambe, ki jo imamo po naravnem zakonu, dajo drugemu posamezniku, skupini ali entiteti (državi). S to lažno trditvijo se ljudje skušajo izogniti odgovornosti, ki jo vedno nosimo sami.

Sovraštvo do sebe povzroči, da se posameznik skuša izogniti osebni odgovornosti za poslušanje vesti in da pade v vzorec slepega izvrševanja ukazov ter upravičevanja. Kdor slepo izvršuje ukaze, ne posluša vesti in se nima resnično rad. Do sovraštva do sebe pride, ko travme iz zgodnjega otroštva potlačimo v podzavest, namesto da bi se z njimi soočili in jih pozdravili, kar lahko povzroči občutek manjvrednosti. To stanje je stanje umskega zapora. Sovraštvo do sebe lahko pozdravi samospoštovanje. Angleška beseda za »samospoštovanje« (*self-respect*) pride iz latinske predpone *re*, ki pomeni ponovno, in latinskega glagola *spectare*, ki pomeni gledati/videti; »samospoštovanje« tako pomeni ponovno pogledati samega sebe.

KVANTNI PRESKOK IN VELIKO DELO

Če se hoče človeštvo osvoboditi, bo potreben kvantni preskok v zavesti. Do te spremembe ne bo prišlo samo po sebi, niti ni zagotovljeno, da bo do nje sploh prišlo. Ali bo do kvantnega preskoka prišlo ali ne, je odvisno od pripravljenosti ljudi, da spoznajo resnico in jo učijo druge, kar zahteva veliko predanosti, truda in vztrajnosti. Beseda »kvanten« pride iz latinskega samostalnika *quantum*, ki pomeni količina. Če hočemo, da se tehnika pravičnosti in resnice prevesi nazaj v ravnovesje, mora določeno število ljudi opravljati veliko delo, tj. pomagati drugim spoznati resnico. Za kvantni preskok je potrebna kritična masa ljudi, ki razumejo naravni zakon in živijo v harmoniji z njim. Gre za izraz načela korespondence: tako resničnost kot soustvarjajo individualne oz. mikrokozmične enote zavesti, taka bo postala makrokozmična resničnost.

Pravo veliko delo lahko opravljaš le, ko si sam spoznal resnico o naravnem zakonu in se z njo poravnal. Veliko delo je zahtevna naloga vplivanja na druge, da grejo skozi isti proces. Ljudem

moramo pomagati spoznati, da s tem, ko podpirajo in odobravajo legitimnost »oblasti« in vlade, podpirajo in odobravajo legitimnost suženjstva in da so zato nemoralni. Gre za to, da ljudi prepričamo, da opustijo lažne religije – nevarna in dogmatska prepričanja, ki zadržujejo napredovanje zavesti, tako da ovirajo sprejemanje resnice in naravnega zakona.

Prava bitka se bije proti negativnemu »znanju«. Gre za zamisel, da človek že vse ve oz. za iluzijo »znanja«. Ljudje morajo najprej priti iz negativnega »znanja« na pozitivno ničlo, šele potem lahko začnejo pridobivati pravo znanje (tu gre predvsem za ljudi, pri katerih prevladuje intelekt). Prav tako se moramo otresti čustvenega nadzora uma. »New« age-različica gre tako: »Če se zaradi tega počutim nelagodno, nočem videti, slišati in zagotovo ne o tem govoriti drugim! Zadevo bom preprosto ignoriral in bo izginila.« Kaj se zgodi, če to naredimo z boleznijo ali težavo? Ali se izboljša? Ne, poslabša se. Ljudje nočejo slišati resnice, ker jim ni všeč način njenega posredovanja. Privlačni moderatorji pri dnevniku lahko celo noč s še tako sladkim glasom govorijo, da je $2 + 2 = 5$, pa to zato še ni resnica. Po drugi strani pa ljudje glasnike resnice, ki niso izumetničeni in ki ne govorijo s sladkim glasom, zavračajo, češ da se zaradi njih počutijo nelagodno. Namesto da bi ljudi zanimale informacije, jih zanima način, na katerega so posredovane. Gre za čustven nadzor uma. Ljudje verjamejo, da je o verodostojnosti informacij mogoče soditi na podlagi tega, kako se počutijo, ko jih slišijo. Gre za logično napako, saj ne razmišljamo s čustvi, temveč z umom. Tudi če je laž zavita v celofan, je še vedno laž.

Pravi sovražnik človeštva niso iluminati na vrhu piramide, temveč speče množice. V resnici človeštvo zaslužuje prave iluminat oz. razsvetljene ljudi. Resnica je večna in je ni mogoče uničiti, po drugi strani pa je človeštvo mogoče uničiti. Naša dolžnost je, da pomagamo prebuditi druge, da branimo resnico in da postanemo njen glasnik, ne glede na to, ali se ljudje zaradi tega počutijo nelagodno. To naredimo tako, da najprej razvijemo skrb za to, da spoznamo resnico, in nato še pogum, da jo nenehno posredujemo drugim. Ljudje smo orodje, skozi katerega resnica deluje na svetu.

Živimo v post-apokaliptičnih časih. Beseda »apokalipsa« pride iz grške predpone *apo*, ki pomeni stran od/odstraniti, in grškega glagola *calyptein*, ki pomeni prekriti/prikriti; »apokalipsa« tako pomeni razkriti in pravo znanje je bilo razkrito ter je dostopno vsakomur.

KOZMIČNO OPRAVIČILO IN IZGUBLJENA BESEDA

Človeštvo dolguje kozmično opravičilo. Angleška beseda za »opravičilo« (*apology*) pride iz grške predpone *apo*, ki pomeni stran od, in grškega samostalnika *logos*, ki pomeni beseda; »opravičilo« tako pomeni iti stran od besede oz. vzeti besedo nazaj. Grški samostalni *logos* pride iz grškega glagola *lego*, ki pomeni reči/govoriti (od tukaj izvira beseda »leksikon«), in latinski samostalni *lex* (zakon) izvira iz tega grškega glagola. Bog, ne človek, je beseda oz. avtor zakona. Naloga človeštva je, da se nauči prisluhniti božji besedi (resnici) in da uskladi obnašanje z božjim zakonom (naravnim zakonom). Človeštvo mora dati besedo (avtorstvo zakona) nazaj bogu, ki je njen zakoniti lastnik, in uskladiti kolektivno obnašanje z naravnim

zakonom. To bomo dosegli tako, da odpremo um ter srce resnici in da se naučimo reči izgubljeno besedo.

Izgubljena beseda je koncept v prostozidarstvu in predstavlja stanje zavesti, ki je za večino ljudi izgubljeno. Da bi izgubljeno besedo lahko izgovorili, je treba delati na sebi in doseči stanje ravnovesja med levo in desno možgansko hemisfero. V takem stanju zavesti posameznik resnično razume sebe in delovanje naravnega zakona ter objektivno razliko med pravilnim in napačnim ravnanjem. V razsvetljenem stanju zavesti, ki ga ustvari poznavanje naravnega zakona, je posameznik sposoben izreči izgubljeno besedo – »ne«. Samo ko rečemo »Ne!« našim domnevnim »lastnikom« – tistim, ki trdijo, da odločajo o tem, katere pravice imamo in katerih ne – nehamo dajati moč ljudem zunaj sebe in dobimo nazaj vse svoje naravne pravice. Žal ima zelo malo ljudi pogum, skrb in znanje, da izrečejo to besedo, zato velja za izgubljeno. Pravzaprav gre za dve besedi (v angleščini sta besedi *know* in *no* enakozvočnici, torej se izgovorita enako): »vedeti« pomeni poznati svoje pravice; »ne« je beseda neverjetne moči, s katero se upremo vsemu, kar ni pravilno. Ljudje, ki ne poznajo svojih pravic, ne bodo rekli »Ne!« zlu.